

HÅB HOPE

Keld Jensen

Nr. 14, april 2022

No. 14, April 2022



Håb

Jeg er en utålmodig sjæl. Når jeg har udsigt til noget godt, så kan jeg blive helt perpleks af at vente og vente.

Lige nu venter jeg på foråret. Kalenderen fortæller, at foråret er startet, men fortæl det lige til vejrguderne! De sender fortsat isnende kold luft ned over mit hjemsted. Rim i græsset hver morgen og i dag endog en snebyge!

Lige nu drømmer jeg om timer med en god bog ude på terrassen i den lune forårssol. Lige nu drømmer jeg om en lur i det høje græs på skråningen af en af vores oldtidshøje.

Foråret er lige som en gammel film, som vi glæder os til at se gentagne gange. Der er intet nyt, men gensynets glæde bliver bedre og bedre gang for gang. Nu er viben kommet! Hør lærken, nu er det forår. Forårstegnene er kendte af alle.

Foråret er associeret med følelsen af håb. Selv om medierne er fyldt med krig, og politikere, der agiterer for fred, mens de lader sig fotografere foran kampvogne. Samtidig bliver vi gang på gang konfronteret med ny viden om de manglende indgreb mod vores skabens ubalance i klimaet, og så kommer utryghe-

den for alvor frem hos mange: Vil vi overhovedet få noget forår i år?

Forhåbentligt bevarer de fleste af os håbet. Foråret er et lyspunkt for de fleste. Forventningsfuldt ser vi ud på snebygerne og fuglene, der kryber i læ i de tætte buske. Nu må der da snart ske forandringer?

Og så kommer foråret! Fuglene, insekterne, de grønne blade, forårsblomsterne! For en stund kan vi glemme al den fortræd, vi som mennesker forvolder og måske igen få tiltro til, at det hele nok skal gå.

Mine forårsture går oftest til den lille hede, der ligger i udkanten af min landsby. Min utålmodighed er slut. Jeg siger goddag igen til selv den mindste bille, og beundrer frugttræerne, der fejrer foråret med deres hvide blomsterhav.

Jeg ligger igen på ryggen på skråningen af oldtidshøjen. Hvad fylder mine tanker? Måske forundringen over det anonyme græs omkring min krop. Hvad er det for en kraft, der eksisterer i hvert et korn, der får det til at gro?

Hope

I am an impatient soul. When I have a good prospect, I can become quite perplexed by waiting and waiting.

Right now, I am waiting for the spring. The calendar says that the spring has started but tell the weather gods about that! They continue to send icy cold air down over my home. Rhyme in the grass every morning and today even a snow shower!

Right now, I dream of hours with a good book out on the terrace in the warm spring sunshine. Right now, I dream of a nap in the tall grass on the slope of one of our ancient mounds.

The spring is like an old movie that we repeatedly look forward to seeing again. There is nothing new, but the joy of the reunion is getting better and better time by time. Now the lapwing has arrived! Listen to the larch, now the spring is in the air. The signs of spring are known to everyone.

Spring is associated with the feeling of hope. Even though the media is filled with war, and politicians agitating for peace while allowing themselves to be photographed in front of tanks. At the same time, we are repeatedly

confronted with new knowledge about the lack of interventions against our creating imbalance in the climate, and then the insecurity really appears for a lot of people: At all, will we reexperience the spring this year?

Hopefully, most of us keep hope. Spring is a bright spot for most people. Expectantly, we look out at the snow showers and the birds seeking shelter in the dense bushes. Soon, the changes must come.

And then springtime! The birds, the insects, the green leaves, the spring flowers! For a while, we can forget all the harm we as humans cause and perhaps regain confidence that it will be all right again.

Usually, my spring trips go to the small heath, which lay on the outskirts of my village. My impatience is over. I say hello again to even the smallest beetle, admiring the fruit trees that celebrate spring with their white sea of flowers.

Again, I lie on my back on the slope of the ancient mound. What fills my thoughts? Perhaps the amazement at the anonymous grass around my body. What is the force that exists in every grain that makes it grow?



Kongerslev Præstegårdshede, april 2001

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, April 2001



Kongerslev Præstegårdshede, april 2021

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, April 2021



Kongerslev Præstegårdshede, april 2019

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, April 2019



Kongerslev Præstegårdshede, april 2021

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, April 2021



Kongerslev Præstegårdshede, april 2021

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, April 2021



Kongerslev Præstegårdshede, april 2021

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, April 2021



Kongerslev Præstegårdshede, april 2019

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, April 2019



Kongerslev Præstegårdshede, april 2019

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, April 2019



Kongerslev Præstegårdshede, april 2021

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, April 2021



Kongerslev Præstegårdshede, april 2019

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, April 2019



Kongerslev Præstegårdshede, april 2021

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, April 2021



Kongerslev Præstegårdshede, maj 2020

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, May 2020



Kongerslev Præstegårdshede, maj 2020

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, May 2020



Kongerslev Præstegårdshede, april 2019

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, April 2019



Kongerslev Præstegårdshede, maj 2020

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, May 2020



Kongerslev Præstegårdshede, april 2019

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, April 2019

KOLOFON

*Ugens foto: Håb
Af Keld Jensen*

*PDF Version 1
Oprindeligt publiceret april 2022*

Alle billeder og tekst © 2022 Keld Jensen

COLOPHON

*Photo of the week: Hope
By Keld Jensen*

*PDF Version 1
Originally Published April 2022*

All images and text © 2022 Keld Jensen